

РЕШЕНИЕ

№ 10286

гр. София, 28.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35
състав**, в публично заседание на 19.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **2261** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК по иск за присъждане на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Ищецът „НЮ ПРОДЖЕКТС КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ет. 1, партер твърди, че с акт за одобрение изх. № 01-2600/5426/16.10.2018 г. ответникът ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, адр. [населено място], бул. „Ц. Б. III“ № 136 го одобрява за изпълнител по схема „Училищен плод“ за доставяне на пресни плодове и зеленчуци по смисъла на чл. 9 от Наредба за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци на мляко и млечни произведения в учебните заведения – схема „Училищен плод“ и схема „Училищно мляко“ на учениците в учебните заведения съгласно Приложение № 1, за срок от 3 години. Твърди, че със същия акт ответникът одобрил ищеца за изпълнител по схема „Училищно мляко“ за доставяне на мляко и млечни произведения по смисъла на чл. 10 от Наредбата - схема „Училищно мляко“, съгласно Приложение № 2, за срок от 3 години. Така, през периода ноември 2018 г. – април 2019 г. , осъществил доставки на плодове, зеленчуци, мляко и млечни продукти в учебни заведения. За осъществените доставки предявил пред ответника следните заявки за плащане: № 02/22/160518/89849/07.01.2019 г. , № 03/22/160518/89849/08.01.2019 г. , № 04/22/160518/89849/06.02.2019 г. , № 05/22/160518/89849/08.03.2019 г. , № 06/22/160518/89849/03.04.2019 г. , № 07/22/160518/89849/10.05.2019 г. Твърди, че с

уведомително писмо изх. № 01-2600/3562/24.06.2021 г. на изп. Директор на ответника, издадено по реда на чл. 19, ал. 2 от Наредбата, заявките били частично одобрени, като било отказано възстановяването на разходи за разпределение на продуктите по чл. 17, ал. 8 от Наредбата в редакцията ѝ към процесния период. Общият размер на невъзстановените разходи възлизал на 589 969,88 лв. – данъчна основа и 117 993,98 лв. ДДС. Твърди, че обжалвал уведомителното писмо по реда на чл. 19, ал. 2 от Наредбата, което било отменено с Решение № 4283/28.06.2023 г. по адм.д. № 8242/2021 г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 1930/19.02.2024 г. по адм.д. № 9046/2023 г. на ВАС и преписката била върната на ответника със задължителни указания по прилагането на закона и произнасяне по горесцитираните заявки. Твърди, че указанията на съда не били изпълнени, като ответникът въобще не се произнесъл по заявките в отказаната им част. Така, от незаконния административен акт - уведомително писмо изх. № 01-2600/3562/24.06.2021 г. на изп. Директор на ответника, бил понесъл имуществени вреди, както следва: невъзстановените разходи в размер на 589 969,88 лв. – данъчна основа и 117 993,98 лв. ДДС и лихва за забава в общ размер на 363 498,04 лв. , изчислена за периода от датата на частичното плащане на заявките /първа дата 02.04.2019 г./ до датата на завеждане на исковата молба – 01.03.2024 г. Общият размер на вредите възлизал на 1 071 461,90 лв. , която сума моли да му бъде присъдена като обезщетение за вреди от незаконен административен акт, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на подаване на исковатга молба - 01.03.2024 г. , до окончателното изплащане на сумата. Моли присъждане на деловодни разноски – държавна такса.

Ответникът по иска го оспорва изцяло, твърди недопустимост на иска, алтернативно моли да бъде отхвърлен като неоснователен.

Недопустимостта на иска се свързва с разпоредбите на чл. 159, т.т. 6 и 7 от АПК за наличие на влезли в сила съдебни актове и или висящи съдебни производства между същите страни, на същото правно основание и за същото искане. Цитират се: определение № 1004/10.02.2021 г. по адм.д. № 7947 на АССГ, с което е върната исковата молба на ищеца; определение № 3990/18.05.2022 г. по адм.д. № 2282/2021 г. на АССГ, потвърдено с определение № 8304/07.08.2023 г. по адм.д. № 8531/2022 г. на ВАС, с което е върната исковата молба на ищеца; решение № 3855/10.06.2022 г. по адм.д. № 2280/2021 г. на АССГ, 43-ти с-в, оставено в сила с решение № 3911/11.04.2023 г. по адм.д. № 8620/2022 г. на ВАС; висящо дело № 6823/2021 г. на АССГ, 6-ти с-в; решение № 4128/20.06.2023 г. по адм.д. № 6192/2021 г. на АССГ, 3-ти с-в, оставено в сила с решение № 2534/05.03.2024 г. по адм.д. № 9368/2023 г. на ВАС; решение № 5349/24.08.2022 г. по адм.д. № 9083/2021 г. на АССГ, 43-ти с-в, оставено в сила с решение № 8093/26.07.2023 г. по адм.д. № 11108/2022 г. на ВАС; определение № 9820/10.12.2021 г. по адм.д. № 8429/2021 г. на АССГ, потвърдено с определение № 3169/05.04.2022 г. по адм.д. № 1442/2022 г. на ВАС, с което е върната исковата молба на ищеца.

Недопустимостта се свързва и с чл. 8, ал. 3 от ЗОДВ, според който обезщетението може да се претендира по реда на ЗОДВ, само ако няма друг ред за защита на правата на ищеца. Този друг ред в случая били производствата по АПК и по обжалване на произнасянето на ответника съгласно указанията по горесцитираните Решение № 4283/28.06.2023 г. по адм.д. № 8242/2021 г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 1930/19.02.2024 г. по адм.д. № 9046/2023 г. на ВАС, с които било отменено процесното уведомително писмо и преписката била върната на ответника със

задължителни указания по прилагането на закона и произнасяне по горесцитираните заявки.

Несонователността на иска се свързва с противоречието на чл. 17, ал. 8 от Наредбата, в редакцията ѝ към процесния период, предвиждаща възстановяване на процесните разходи, с правилата за финансирането в приложимите Регламент /ЕС/ 1308/2013 г. и Регламент /ЕС/ 40/2017 г. , и по конкретно на чл. 23, пар. 8 от първия цитиран регламент.

Несонователността на иска се свързва още с твърдението, че по силата на три договора за услуги – два от 02.11.2018 г. и един от 05.11.2018 г. , сключени между ищеца и трите дружества „М-ВИ ФРУКТ“ ЕООД, „ДОЙЧЕВ-МТВ“ ЕООД и „ШОГУН“ ЕООД, процесните доставки в учебните заведения са извършени не от ищеца, като одобрен изпълнител, а от трите дружества. Така, заявяваните от ищеца суми следвало да се заплатят на тях, което и било направено. По този начин, в настоящото производство се претендира повторно плащане на вече платени суми.

Претендира деловодни разноски – юрисконсултско възнаграждение.

Контролиращата страна СГП поддържа становище за основателност на иска.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание чл. 1, ал. 2 от ЗОДВ във вр. чл. 203, ал. 1 от АПК във вр. чл. 126 и сл. от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

По иска за обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконовни нормативни актове. Съгласно ал. 2, искове се разглеждат по реда на АПК. Съгласно чл. 205, ал. 1 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В конкретния случай е приложима Наредба за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци на мляко и млечни произведения в учебните заведения – схема „Училищен плод“ и схема „Училищно мляко“. Съгласно чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата, държавен фонд "Земеделие" извършва административна проверка по заявката за плащане, включително дали продуктите, доставени в изпълнение на издадения акт за одобрение, са произведени, съхранявани и опаковани в обекти за производство и/или търговия на едро с храни, регистрирани по реда на чл. 23 от Закона за храните. Държавен фонд "Земеделие" може да извърши и проверка на място по заявката за плащане. Въз основа на извършените проверки по ал. 1 Държавен фонд "Земеделие" одобрява или отхвърля, изцяло или частично, заявката за плащане, за което уведомява заявителя с уведомителното писмо, което се изпраща по пощата с обратна разписка. Уведомителното писмо за пълен или частичен отказ на плащането може да бъде обжалвано от заинтересованите лица по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 20а, от Закона за подпомагане на земеделските производители изпълн. Директор на ДФ „Земеделие“ е изпълн. Директор и на Разплащателната агенция. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от Устройствения правилник на фонда, изпълн. Директор взема решения за удобряване или отхвърляне на проекти по схемите и мерките на общата селскостопанска политика, прилагани от разплащателната агенция,

в т.ч. по отношение на общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз. НА изпълн. Директор е възложено и изпълнението на процесната Наредба, приета с ПМС № 251/27.09.2016 г. Следователно, изпълн. Директор е компетентен да издаде акт за одобрение или отхвърляни – изцяло или частично на заявка по чл. 18 от Наредбата. Този акт е във формата на уведомително писмо, както постановява чл. 19, ал. 2 от Наредбата, има характер на индивидуален административен акт по смисъла на 21, ал. 1 от АПК и подлежи на обжалване по АПК. Следователно, незаконността на акта по чл. 19, ал. 2 от Наредбата, е материално-правна предпоставка за уважаване на иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Както се посочи, съгласно чл. 205, ал. 1 от АПК, материално-правно отговорен по иска е ДФ „Земеделие“.

В конкретния случай страните не спорят, че с акт за одобрение изх. № 01-2600/5426/16.10.2018 г. ответникът ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ одобрява ищеца за изпълнител по схема „Училищен плод“ за доставяне на пресни плодове и зеленчуци по смисъла на чл. 9 от Наредба за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци на мляко и млечни произведения в учебните заведения – схема „Училищен плод“ и схема „Училищно мляко“ на учениците в учебните заведения съгласно Приложение № 1, за срок от 3 години. Не спорят още, че със същия акт ответникът е одобрил ищеца за изпълнител по схема „Училищно мляко“ за доставяне на мляко и млечни произведения по смисъла на чл. 10 от Наредбата - схема „Училищно мляко“, съгласно Приложение № 2, за срок от 3 години. Не спорят, че през периода ноември 2018 г. – април 2019 г. ищецът е осъществил доставки на плодове, зеленчуци, мляко и млечни продукти в учебни заведения, включително чрез използването на подизпълнители по силата на три договора за услуги – два от 02.11.2018 г. и един от 05.11.2018 г. , сключени между ищеца и трите дружества-подизпълнители „М-ВИ ФРУКТ“ ЕООД, „ДОЙЧЕВ-МТВ“ ЕООД и „ШОГУН“ ЕООД. Не се спори, че за осъществените доставки ищецът е предявил пред ответника, по реда на чл. 18 от Наредбата, следните заявки за плащане: № 02/22/160518/89849/07.01.2019 г. , № 03/22/160518/89849/08.01.2019 г. , № 04/22/160518/89849/06.02.2019 г. , № 05/22/160518/89849/08.03.2019 г. , № 06/22/160518/89849/03.04.2019 г. , № 07/22/160518/89849/10.05.2019 г. Не се спори, че с уведомително писмо изх. № 01-2600/3562/24.06.2021 г. на изп. Директор на ответника, издадено по реда на чл. 19, ал. 2 от Наредбата, заявките са били частично одобрени, като е било отказано възстановяването на разходи за разпределение на продуктите по чл. 17, ал. 8 от Наредбата в редакцията ѝ към процесния период. Не се спори, че общият размер на невъзстановените разходи възлиза на 589 969,88 лв. – данъчна основа и 117 993,98 лв. ДДС. Безспорно е, че ищецът е обжалвал уведомителното писмо по реда на чл. 19, ал. 2 от Наредбата, което е било отменено с Решение № 4283/28.06.2023 г. по адм.д. № 8242/2021 г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 1930/19.02.2024 г. по адм.д. № 9046/2023 г. на ВАС и преписката е била върната на ответника със задължителни указания по прилагането на закона и произнасяне по горесцитираните заявки. Безспорно е, че указанията на съда не са били изпълнени, като ответникът въобще не се произнесъл по заявките в отказаната им част. По делото не се събраха доказателства за такова произнасяне и към датата на приключване на съдебното дирене от настоящата съдебна инстанция. При тези данни, съдът приема, че от установения с влязло в сила съдебно решение за незаконен административен акт – уведомлението по отказа за възстановяване на разходите от

ищеца, могат да възникнат като пряка и непосредствена последица имуществени вреди за ищеца, изразяващи се в стойността на невъзстановените разходи и лихвите за забава. Лихвите за забава се дължат на законово основание – чл. 86, ал. 1 във вр. чл. 84, ал. 1 от ЗЗД във връзка с чл. 19, ал. 4 от Наредбата, която поставя срок за плащанията – 3 месеца от заявката. Тези вреди са пряка и непосредствена последица от фактическия състав на незаконния акт и неизпълнението на задължението на ответника да се произнесе по върнатата му преписка, съгласно указанията по отменителното съдебно решение, като ирелевантно е възражението, че нямало определен срок за произнасяне по отменителното съдебно решение. Тези факти изпълват със съдържание хипотезата на чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ, според която държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Тук следва да се посочи, че съдът не приема отвода за недопустимост на ответника, че в конкретния случай искът е недопустим, тъй като, според чл. 8, ал. 3 от ЗОДВ, обезщетението може да се претендира по реда на ЗОДВ, само ако няма друг ред за защита на правата на ищеца. Този друг ред в случая били производствата по АПК и по обжалване на непроизнасянето на ответника съгласно указанията по горесцитираните Решение № 4283/28.06.2023 г. по адм.д. № 8242/2021 г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 1930/19.02.2024 г. по адм.д. № 9046/2023 г. на ВАС, с които е отменено процесното уведомително писмо и преписката е върната на ответника със задължителни указания по прилагането на закона и произнасяне по горесцитираните заявки. Съдът не приема това възражение, правилата на АПК по оспорване на индивидуалните административни актове, включително по оспорване на мълчаливите откази, не могат да осигурят материална поправка на вредите от незаконните административни актове. Вредите се възстановяват именно с предявяване на осъдителен иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и по реда на чл. 203 и сл. от АПК.

По-горе се изложиха мотиви за факта на незаконния административен акт – уведомителното писмо по чл. 19, ал. 2 от Наредбата, както и за пряката и непосредствена връзка с вредите – отказаните суми за възстановяване за разходи за разпределяне на продуктите и лихви за забава. Предвид оспорванията от ответника, следва да се изложат мотиви за допустимостта на иска, както и за материално-правното основание на претенцията за възстановяване на тези разходи, по конкретно – дали ищецът има право да получи възстановяването им. Освен гореразгледаният отвод на ответника за недопустимост на иска по смисъла на чл. 8, ал. 3 от ЗОДОВ, той прави и следното възражение за недопустимост: недопустимостта на иска се свързва с разпоредбите на чл. 159, т.т. 6 и 7 от АПК за наличие на влезли в сила съдебни актове и или висящи съдебни производства между същите страни, на същото правно основание и за същото искане, като цитира: определение № 1004/10.02.2021 г. по адм.д. № 7947 на АССГ, с което е върната исковата молба на ищеца – съдът приема, че отводът е неоснователен, доколкото с определението не е решен процесният спор по същество, като основание за отвод за недопустимост; определение № 3990/18.05.2022 г. по адм.д. № 2282/2021 г. на АССГ, потвърдено с определение № 8304/07.08.2023 г. по адм.д. № 8531/2022 г. на ВАС, с което е върната исковата молба на ищеца - съдът приема, че отводът е неоснователен, доколкото с определението не е решен процесният спор по същество, като основание за отвод за недопустимост; решение № 3855/10.06.2022 г. по адм.д. № 2280/2021 г. на АССГ,

43-ти с-в, оставено в сила с решение № 3911/11.04.2023 г. по адм.д. № 8620/2022 г. на ВАС - съдът приема, че отводът е неоснователен, доколкото производството има различен от настоящото производство предмет – вреди от административен акт заповед № 03-РД/810/22.02.2019 г.; висящо дело № 6823/2021 г. на АССГ, 6-ти с-в - съдът приема, че отводът е неоснователен, доколкото по делото не е издаден акт , с който да е решен процесният спор по същество, като основание за отвод за недопустимост; решение № 4128/20.06.2023 г. по адм.д. № 6192/2021 г. на АССГ, 3-ти с-в, оставено в сила с решение № 2534/05.03.2024 г. по адм.д. № 9368/2023 г. на ВАС - съдът приема, че отводът е неоснователен, доколкото производството има различен от настоящото производство предмет – вреди от съществено нарушение на правото на Европейския съюз; решение № 5349/24.08.2022 г. по адм.д. № 9083/2021 г. на АССГ, 43-ти с-в, оставено в сила с решение № 8093/26.07.2023 г. по адм.д. № 11108/2022 г. на ВАС съдът приема, че отводът е неоснователен, доколкото производството има различен от настоящото производство предмет – вреди от съществено нарушение на правото на Европейския съюз; определение № 9820/10.12.2021 г. по адм.д. № 8429/2021 г. на АССГ, потвърдено с определение № 3169/05.04.2022 г. по адм.д. № 1442/2022 г. на ВАС, с което е върната исковата молба на ищеца - съдът приема, че отводът е неоснователен, доколкото с определението не е решен процесният спор по същество, като основание за отвод за недопустимост.

Ответникът прави възражение за неоснователността на иска, като навежда противоречието на чл. 17, ал. 8 от Наредбата, в редакцията ѝ към процесния период, предвиждаща възстановяване на процесните разходи, с правилата за финансирането в приложимите Регламент /ЕС/ 1308/2013 г. и Регламент /ЕС/ 40/2017 г. , и по конкретно на чл. 23, пар. 8 от първия цитиран регламент. Съдът приема, че възражението следва да се отхвърли като неоснователно, поради следното: с нормите на чл. 4, ал. 1, ал. 2, ал. 3, ал. 4 и ал. 5 от Наредбата, в относимите към процесния период редакции, са разписани правомощията на съответните министерства, на ДФЗ и на директорите на учебните заведения по прилагането на Наредбата. С разпоредбата на чл. 4, ал. 6 от Наредбата е предвидено дейностите по ал. 5, т. 2 и чл. 10, ал. 4, изр. 2 и ал. 6, както и раздаването на продуктите на територията на училищата, да могат да се осъществяват от лице, с което одобреният заявител е сключил договор, съгласуван с директора на училището. С чл. 17, ал. 8 от Наредбата е предвидено, в относимата към процесния период редакция, е предвидено, че одобрените заявители, които доставят продукти в училищата, могат да искат възстановяване на разходите за изпълнение на договорите по чл. 4, ал. 6 в размер до 0,07 лв. за индивидуална порция на всеки ученик. В подраздел 1 „Схема за предлагане на плодове и зеленчуци в училищата“, чл. 23, §1 Помощ за доставка на плодове и зеленчуци, преработени плодове и зеленчуци и бананови продукти на децата от Регламент /ЕС/ № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013 г. и за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за

отмяна на Регламенти /ЕИО/ № 922/72, /ЕИО/ № 234/79, /ЕИО/ № 1073/2001 и /ЕО/ № 1234/2007, са предвидени хипотези, при които се отпуска помощ от Съюза, в това число предоставяне на децата в образователните заведения, посочени в чл. 22, на продукти от секторите на плодовете и зеленчуците, на преработени плодове и зеленчуци и на бананите и на някои свързани с това разходи за логистика и разпределяне, оборудване, популяризиране, наблюдение, оценка и съпътстващи мерки. С § 5 от Регламент /ЕС/ № 1308/2013 е посочено, че помощта от съюза, посочена в § 1, се отпуска на всяка държава членка по обективни критерии, основани на дела на деца на възраст от 6 до 10 години. С § 7 от Регламент /ЕС/ № 1308/2013, че държавите членки могат в допълнение към помощта от Съюза да отпускат национална помощ в съответствие с чл. 217 от регламента. В последния е посочено, че в допълнение към помощта от Съюза, предвидена в чл. 23 и чл. 26, държавите членка могат да извършват национални плащания за доставка на продукти за децата в учебните заведения или за свързаните с това разходи, посочени в чл. 23, пар. 1. Държавите членки могат да финансират тези плащания посредством такса за съответния сектор или чрез всякакъв друг вид участие отстрана на частния сектор. В допълнение към помощта от Съюза, предвидена в чл. 23, държавите членки могат да извършват национални плащания за финансиране на съпътстващите мерки, които са необходими за гарантиране на ефективността на схемата на Съюза за доставка на плодове и зеленчуци, преработени плодове и зеленчуци и бананови продукти, съгласно посоченото в чл. 23, пар. 2. Следователно, действително §1 на чл. 23 от Регламент /ЕС/ № 1308/2013 е предвидена помощ от съюза, която се отпуска за „Схема за предлагане на плодове и зеленчуци в училищата“, но в §7 на чл. 23 от Регламент /ЕС/ № 1308/2013 е дадена свобода на държавите членки в допълнение към предоставената помощ от Съюза да отпускат национална помощ, каквато видно от т. 3.1.1. Национална стратегия за прилагането на схема за предлагане на плодове, зеленчуци, мляко и млечни продукти в детските градини и училища в Република България за учебната 2017-1028 г. е предвидена. Следователно, чл. 17, ал. 8 от Наредбата, в редакцията ѝ към процесния период, предвиждаща възстановяване на процесните разходи, не е в противоречие с правилата за финансирането в приложимите Регламент /ЕС/ 1308/2013 г. и Регламент /ЕС/ 40/2017 г. Посочи се, че с чл. 17, ал. 8 от Наредбата е предвидено, в относимата към процесния период редакция, че одобрените заявители, които доставят продукти в училищата, могат да искат възстановяване на разходите за изпълнение на договорите по чл. 4, ал. 6 в размер до 0,07 лв. за индивидуална порция на

всеки ученик. В производството по горесцитираното Решение № 4283/28.06.2023 г. по адм.д. № 8242/2021 г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 1930/19.02.2024 г. по адм.д. № 9046/2023 г. на ВАС, с които е отменено процесното уведомително писмо, е изслушана ССЕ за определяне размера на разходите, които ищецът е заявил за възстановяване и които са му отказани. Становището на вещото лице допълнително основание за основателност на претенцията и следва да се взема предвид по настоящото производство, доколкото по последното не са направени възражения за вида и начина на изчисление на разходите. Видно от заключението на вещото лице, общият размер на разходите, извършени от ищеца за раздаване по схеми „Училищен плод“ и „Училищно мляко“, за процесния период ноември 2018 г. – април 2019 г. , които, както се прие, че подлежат на възстановяване на ищеца по силата на 17, ал. 8 от Наредбата в относимата към процесния период редакция, възлизат именно на претендираните 589 969,88 лв. без ДДС. Безспорно е, че ДДС върху тази сума възлиза на претендираните от ищеца 117 993,98 лв. , която сума също следва да се включи в размера на обезщетението. В този смисъл, неоснователно е възражението на ответника, че кредитор на ДДС е Държавата, поради което то не следва да се възстановява по направените заявки. ДДС е косвен данък, събира се от доставчика, който е данъчно-задължено лице по него и поради това е ценообразуващ фактор – чл. 25 и сл. от ЗДДС. С извършването на разходите, които заявява за възстановяване, ищецът е заплатил ДДС на доставчиците му, което е увеличило стойността на доставките и съответно – общите му разходи. Следователно, той има право на възстановяване и на ДДС, доколкото е било недопустимо да извършва разходите без да плаща ДДС.

Несонователността на иска се свързва от ответника още с твърдението, че по силата на три договора за услуги – два от 02.11.2018 г. и един от 05.11.2018 г. , сключени между ищеца и трите дружества „М-ВИ ФРУКТ“ ЕООД, „ДОЙЧЕВ-МТВ“ ЕООД и „ШОГУН“ ЕООД, процесните доставки в учебните заведения са извършени не от ищеца, като одобрен изпълнител, а от трите дружества. Така, заявяваните от ищеца суми следвало да се заплатят на тях, което и било направено. По този начин, в настоящото производство се претендирало повторно плащане на вече платени суми. Съдът приема, че това възражение е неоснователно, поради следното: съгласно разпоредбите на Наредба за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци на мляко и млечни произведения в учебните заведения – схема „Училищен плод“ и схема „Училищно мляко“ в относимата към процесния период редакция, не е изключена възможността доставките да се извършват от подизпълнители.

Тази възможност е изключена с изменението на чл. 14, ал. 3 от Наредбата, което, обаче, е направено след процесния период. Следователно, ако ответникът е възстановявал разходите, като е плащам по заявки на подизпълнители, а не на одобрен от него изпълнител, то това е незаконно плащане и не може да се възложи в тежест на ищеца – арг. от чл. 75, ал. 1 от ЗЗД.

От гореизложените мотиви следва изводът, че с процесния отказ на ДФЗ да възстанови на ищеца – одобрен изпълнител по Наредбата, разходи по извършване на доставките, включително ДДС, то той е издал незаконосъобразен акт, който е отменен като такъв с влязло в сила съдебно решение. Отказът да се произнесе положително - както се прие с настоящото решение, отново и след отменителното решение, завършва фактическия състав на отговорността на ответника по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. След като се прие, че ищецът има права на невъзстановените разходи и ДДС, то обемът на отговорността е както разходите и ДДС, така и лихвата за забава, която се дължи на законово основание - чл. 86, ал. 1 във вр. чл. 84, ал. 1 от ЗЗД във връзка с чл. 19, ал. 4 от Наредбата, която поставя срок за плащанията – 3 месеца от заявката. С отговора на исковата молба ответникът направи възражение за изтекла 3-годишна погасителна давност за лихвата по чл. 111, б. „в“ от ЗЗД. Ищецът претендира лихва в общ размер от 363 498,04 лв. за периода най-старата лихва – 07.04.2019 г. до датата на подаване на исковата молба – 01.03.2024 г. Размерът и начинът на начисляване на лихвата не се оспорва. Следователно, задълженията за лихва за забава за периоди, предхождащи 3-години от датата на подаване на исковата молба – преди 01.03.2021 г. , следва да се приемат като погасени по давност. В случая, обаче, за установяване на имуществената отговорност на ответника по чл. 1, ал. 1 от ЗОДВ, част от която е и задължението за лихвата, се е водило горесцитираното административно дело, по което са постановени Решение № 4283/28.06.2023 г. по адм.д. № 8242/2021 г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 1930/19.02.2024 г. по адм.д. № 9046/2023 г. на ВАС, с които е отменено процесното уведомително писмо – незаконният административен акт. Съгласно разпоредбата на чл. 115, б. „ж“ от ЗЗД давността не тече докато трае съдебният процес относно вземането. Следователно, периодът на воденото административно дело, който е достатъчен в случая, увеличава периода на давността в достатъчна степен, за да се приеме, че вземането за лихвата не е погасено по давност изцяло.

Предвид всичко изложено до тук, следва да се приеме, че искът по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение в размер както следва:

невъзстановените разходи в размер на 589 969,88 лв. – данъчна основа и 117 993,98 лв. ДДС и лихва за забава в общ размер на 363 498,04 лв. , изчислена за периода 02.04.2019 г. – 01.03.2024 г. , и възлизащо на общият размер от 1 071 461,90 лв. , следва да се уважи изцяло.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на ищеца следва да се присъдят деловодни разноси в размер на 25 лв. за ДТ.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА ответника ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, адр. [населено място], бул. „Ц. Б. III“ № 136 да заплати на ищеца „НЮ ПРОДЖЕКТС КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ет. 1, партер, на основание чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ, сумата от **1 071 461,90 лв.** , ведно със законната лихва, считано от дататана подаване на исковата молба - 01.03.2024 г. , до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА ответника ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, адр. [населено място], бул. „Ц. Б. III“ № 136 да заплати на ищеца „НЮ ПРОДЖЕКТС КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ет. 1, партер, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 25 лв. деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ: